

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.

2017 - 3590

Doknr.

483811

Dato

22-06-2017

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 19. juni 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 445 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 445:

Det fremgår af servicelovens § 72, at kommunen skal tilbyde forældre og unge over 12 år gratis advokatbistand i bl.a. sager om anbringelse uden for hjemmet, anbringelse på sikrede døgninstitutioner osv. Det fremgår af servicelovens § 73, at kommunen, inden der træffes afgørelse efter § 72, skal gøre forældre og børn bekendt med retten til efter forvaltningsloven at se sagens akter og retten til at udtale sig, inden afgørelsen træffes. Ministeren bedes redegøre for, hvilke tilsvarende muligheder for advokatbistand der er for plejebørn under 12 år og plejefamilier til børn under 12 år, f.eks. når der træffes afgørelse om anbringelse et andet sted end i den pågældende plejefamilie? Desuden bedes ministeren redegøre for, hvordan plejebørn under 12 år og plejefamilier til børn under 12 år gøres bekendt med deres rettigheder.

Svar:

Plejefamilier yder en stor og vigtig indsats for udsatte børn og har ofte også et indgående kendskab til barnets eller den unges udfordringer og behov. Derfor er det også vigtigt for sagens oplysning, at plejefamiliens viden og perspektiver inddrages i beslutninger, der har betydning for barnet.

Dette indebærer blandt andet, at der efter servicelovens § 69, stk. 5, altid skal indhentes en udtalelse fra plejefamilien, inden kommunen træffer afgørelse om ændret samvær, hjemgivelse eller ændring af anbringelsessted, da sådanne afgørelser både kan have stor betydning for barnet eller den unge og for plejefamilien. Plejefamilien har dog indgået aftale med kommunen om at drage omsorg for barnet, og derfor er plejefamilien ikke part i barnets eller den unges sag.

I forhold til det stillede spørgsmål kan jeg desuden oplyse, at retten til gratis advokatbistand efter servicelovens § 72 både omfatter forældremyndighedsindehaveren og børn og unge, der er fyldt 12 år, men alene i de sager, hvor børn og unge-udvalget har kompetence til at træffe afgørelse efter servicelovens § 74. Dette omfatter bl.a. sager om anbringelse uden for hjemmet og om ændring af anbringelsessted uden samtykke.

Der er grundlæggende forskel på de procesregler, der gælder efter serviceloven for børn og unge over 12 år og for børn under 12 år. Aldersgrænsen afspejler blandt andet, at det kan være vanskeligt for mindre børn at overskue aspekterne deres egen sag, selv om de får støtte hertil.

Men børn under 12 år har også selvstændige rettigheder, og derfor skal alle børn og unge høres og inddrages i forbindelse med deres sag. Det fremgår af servicelovens § 46, at barnets eller den unges synspunkter altid skal inddrages med passende vægt i overensstemmelse med alder og modenhed. Der er ligeledes krav om, at der som udgangspunkt skal afholdes en børnesamtale i forbindelse med den børnefaglige undersøgelse, og at der afholdes en samtale med barnet eller den unge, inden der træffes afgørelse om særlig støtte - og herunder også, hvis der træffes afgørelse om ændring af anbringelsessted. Hvis samtalen udelades af hensyn til barnets eller den unges modenhed eller sagens karakter, skal kommunen søge at tilvejebringe barnets eller den unges synspunkter på anden vis.

Alle børn og unge har desuden ret til en bisidder, f.eks. når de skal til børnesamtale eller har et møde med kommunen om deres sag. Barnet eller den unge kan vælge en bisidder, de kender, eller de kan gøre brug af det professionelle bisidderkorps fra Børns Vilkår, der kan støtte barnet eller den unge i forbindelse med møder med kommunen og være med til at understøtte, at barnet eller den unge inddrages og høres i sagen.

Det er kommunens opgave at vejlede barnet eller den unge om deres rettigheder - f.eks. om retten til en bisidder. Vejledningen skal være tilpasset det enkelte barns alder og modenhed. Kommunerne kan eksempelvis anvende pjecerne 'Anbragt – når du ikke kan bo hjemme' fra Børnerådet til at sikre, at barnet eller den unge får information om deres rettigheder i forbindelse med en anbringelse uden for hjemmet.

Jeg kan også oplyse, at når der skal træffes afgørelse om ændring af anbringelsessted og forældremyndighedsindehaveren eller barnet eller den unge, der er fyldt 12 år, ikke giver samtykke hertil, er det børn og unge-udvalget, der skal træffe afgørelse i sagen. Ved afgørelsen skal børn og unge-udvalget vurdere, om barnets eller den unges behov for støtte bedst imødekommes ved en ændring af anbringelsessted, under hensyn til formålet med anbringelsen og barnets eller den unges behov for kontinuitet i opvæksten. Til brug for børn og unge-udvalgets afgørelse skal der udarbejdes en indstilling, som blandt andet skal indeholde barnets eller den unges holdning til den påtænkte ændring af anbringelsessted og en udtalelse fra barnets eller den unges nuværende anbringelsessted.

Endelig kan jeg oplyse, at indehaveren af forældremyndigheden, barnet eller den unge samt forældremyndighedsindehaverens og barnets eller den unges advokat og eventuelle andre bisiddere skal have mulighed for at udtale sig over for børn og unge-udvalget, inden der træffes afgørelse i sagen. Tilbuddet til barnet eller den unge om at udtale sig kan udelades, hvis barnet er under 12 år, eller hvis det må antages at være til skade for barnet eller den unge i den konkrete sag.

Med venlig hilsen
Mai Mercado